

[Rager.]

ærede Forespørger ikke bl. a. overser, at en Devaluering af Kronen for 4 Maaneder siden maa sætte sine Spor i Priserne? Ellers vil jeg benægte, at der er sket nogen yderligere Ændring.

Dermed skal jeg forlade den ærede Forespørger og hans efter min Mening paa visse Punkter ret besynderlige Udtalelser for at sige dette om selve det Emne, der er til Diskussion, at naturligvis er der ingen i dette høje Ting eller noget Sted, der mener, at der i Ly af en af Staten skabt Ordning bør være nogle Mennesker, der har en Fortjeneste uden Arbejde. Derfor var det rart, om man kunde afskaffe Begrebet Sofaimportører og afskaffe Handel med Valutaattester. Men Forholdet er dette, at vi i sin Tid efter moden Overvejelse har indført det System, som vi i Dag har paa dette Omraade. Vi er alle sammen klar over, at med en Ordning som den, vi har gennem Valutacentralen, kan der komme Ulemper paa den ene eller den anden Maade; men naar vi har anset Systemet for nødvendigt, gælder det blot om inden for Systemets Rammer at gøre disse Ulemper, som nødvendigvis kommer, saa smaa som muligt. Ulempernes Betydning kan overdrives, og det gør man som Regel fra den Side, hvorfra man i det hele taget principielt agiterer mod Ordningen.

Naar man nu taler om de store Fortjenester, der er paa Valutaattester, saa maa jeg sige, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller fremdrog et meget fornuftigt Eksempel paa en Afrunding af et bestaaende Valutabeløb hos en Mand ved Køb af en lille Tillægsattest. Men lad mig nævne en anden Ting. En Række af de Artikler, som kommer ind, er jo ikke Artikler, der straks sælges videre af Importørerne som Færdigvarer, men det er Artikler, der indgaar som Del i en Fabrikation; naar man f. Eks. har en Fabrikation af en eller anden Artikel, hvor der til en Del, hvis Salgsværdi er 100, bruges en eller anden mindre Ting, hvis Værdi af de 100 maaske er 4, er det meget vigtigt for at kunne sælge Tingen til de 100 at faa Tingen til de 4, og hvis man saa kan faa en Valutaattest til denne Ting, saadan at den kommer til at staa en i 4,6 — det er med 15 pCt.s Opgæld —, vil man naturligvis skynde sig at sikre sig den, og de 0,6 vil ikke give sig Spor af Udtryk i Slutprisen. Saa vil jeg hævde, at det er ganske undtagelsesvis, der finder Fordyrelse Sted. Jeg vil ikke benægte, at der kan forekomme

saadanne Tilfælde, men det forekommer mig, at den højtærede Handelsminister i Dag har givet os en saadan Forklaring med Hensyn til den Kontrol, der er med den Handel, der finder Sted her, at jeg mener, Folketinget kan være tilfreds med de Udtalelser, der er faldet.

Hartel: Hele Problemet med Sofaimportørerne opstaar som en nødvendig Følge af selve Valutasystemet, og naar det har vakt saa stor Opmærksomhed i Offentligheden, skyldes det, at Folk har set, at der her er skjulte Fortjenester, som deles. Det er lidt pudsigt, at det netop skulde være det ærede Medlem Hr. Rager, der paatalte Bladenes stærke Omtale af denne Sag, da det specielt er „Politiken“, der har haft den til Behandling i temmelig sensationelt Udstyr. Men en Kendsgerning er det, at der finder en Fordeling Sted her af Fortjenester gennem Salg, og denne Fortjeneste opstaar ganske enkelt gennem den Difference, der er mellem den officielle lave Vekselkurs og den virkelige Værdi, som Valutaen har. Saa længe der opretholdes en kunstig lav Kurs, som ikke svarer til de faktiske Markedsforhold, der vilde eksistere, i det Øjeblik der var frit Tilbud og Efterspørgsel, vil disse Tilstande naturnødvendigt være tilbagevendende og ikke kunne afskaffes.

Jeg var i og for sig enig med det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen i hans Udtalelser, kun ser jeg ikke, at der er nogen som helst Grund til at tro, at Forbrugerne skulde opnaa henimod Halvdelen af den skjulte Gevinst, som der ligger i at faa Valutaen udleveret til den lavere Pris. Jeg er ængstelig for, at den praktisk talt helt og ubeskaaret gaar i Attest- eller Monopolindehavernes Lomme.

Man kunde spørge: Hvorfor vil nogle Importører i det hele taget være med til at betale denne Overpris? Grunden til, at hele dette Forhold opstaar, er den, at mange Importører ikke kan udnytte den dem tildelte Importret, naar det Kvantum, de faar, er for lille til at bære Omkostningerne ved deres Forretning, medens andre ser saadan paa det, at det er bedre at faa en mindre, arbejdsfri Indtægt uden at have Bryderier med sin Forretning og uden at have Omkostningerne ved Personal og Forretningsapparat. Og saa holdes Sofaimportørerne i Live ved den købmandsmæssigt set i og for sig vel rigtige og forstaaelige Trang, der er hos mange virksomme Mennesker til at forøge deres Omsætning det mest mulige. Saadanne Mennesker betaler altsaa